

Přisedl si kamarád. Povídám mu o nastalé situaci. „Jó normálka. Já třeba neznám akci, kde by se něco někde nevysralo,“ utěšuje mě.

20:35 „Prosím tě, ty jsi zvukař?“ ptá se mě jeden muž. Přikývnu.

„Vůbec není slyšet kopák.“

Opět přikývnu.

„Ano, prosím tě, to je tím, že tu není žádná bedna, která by ten kopák dokázala zahrát. Tady není subwoofer.“ (A je dobře, že ne, přece jen už od zastávky tramvaje nemusí příchozí vědět, že se tu hraje koncert.)

Muž pokýval zklamaně hlavou. Já ho chápu, mám 3 kW subwoofer, vím, jak to oživí hudbu, ale ten bych si už do batohu nedal, natož abych jej vláčel přes celou Prahu metrem, posléze tramvají. Preferuju nomádkové zvučení – tedy takové, jaké si člověk může sbalit do batohu a přesouvat se bezstarostně emhádečkem. Nojo, i to k tomu koloritu zvučení patří.

21:10 V poklidu se připravila formace Zachovejte paniku. PA bylo vyladěno.

„Máš to moc vygainovaný, proč to vůbec děláš?“

„No musel jsem, aby to nějak hrálo. Vždyť jsem si to ani neměl čas osahat.“

„No to máš pravdu, já vím jak hrajou,“ se smál kamarád H. a zase začal ladit master-ekvalizér.

Kapela hrála dobře. Začalo pogo. Divoké pogo. Ani to nebylo poznat, že se znovu vyměnily bedny. Už jsem nechodil dozadu, jestli to je nebo není slyšet. Nebylo jak. Bylo plno.

Tu a tam mi někdo šplouchnul pivem na tablet. Na to už jsem u punkáčů zvyklej. Pogo je holt osobní závazek. Proto taky nosím flanelovou košili, která umí tyto lapálie velmi lehce vyřešit. Rande večer neplánuju, tak jako tak zítra bude mít pračka pré.

21:40 A je to tady. Stage-diving. Zvednu se. Mám připravenou ruku pro případ, že by fanoušek mi spadl přímo na stůl. Sklízím notebook, kdyby náhodou nastala neočekávaná katastrofa. Do ničeho stagediver nekopl, do kabelů se nezamotal, nic nestrhl, v pohodě přistál na svých. Uff. Přeju si konec.

22:01 Skončila produkce. Nastalo mi volno. Uff. Povolila mentální tenze. Jdu si sklidit mikrofony a sbalit pár kabelů, aby se nemotaly muzikantům při balení. Dávám si vítězné pivo. Je mi veseleji. Muzikanti mi děkují za zvuk. Že se jim to moc líbilo. Moc se na pódiu prý neslyšeli, ale ven to šlo jak víno. Hlučně vepředu, nahlas v prostřední kóji, potichu vzadu u baru. Prostě nádhera. Vyloudím vřelý úsměv a poděkuji.

Jojo stará dobrá improvizace a velká dávka pomoci odněkud shora v konjunkci kolektivní spolupráce s kamarádem H.

Nakonec to byl pěkný večer plný dojmů...

Ld@ & HovAdo

KVÍZ: Poznej české město

VÝŠEK VOLEN

KVÍZ: Poznej české město

DMI PAŘ

KVÍZ: Poznej české město

VYTRP JE

Upozornění: Pink-pong mají nový singl: Another break in the hall.

Kalindář

• 6. 11. vychází v časopis Hlavec. Zahrají: PŮVODNÍ BUREŠ, NOHABAND. Kde: Čítárna Unijazz (Husitská 22, P-3 Žižkov), kdy: 20:00, vstup: 250,-

• 8. 11. se koná **Přednáška o životě a díle Jiřího „Svině“ Fialy**. Přednášející: Nájezd, Čuňas. Vystoupí: Quasimodo bells a Dino Vopálka. Kde: Bar Eldorado (Palackého 184/54, Mariánské Lázně – Úšovice), kdy: od 19: 00, vstup: do klobouku.

• 15. 11. se koná akce **Nájezd 666, aneb 14 let Nájezdu**. Vystoupí: БЕЧНАЯ РЕБЕЛИЕ a PRASKLEP. Vydání speciálního Nájezdu č. 666. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

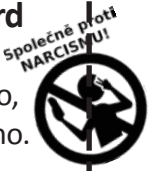
• 22. 11. se koná **23 vinyl mejdan v Zahradě**. Support: KONFIRMAT SS, vizuály:

6. 11. Liběna, Leonard

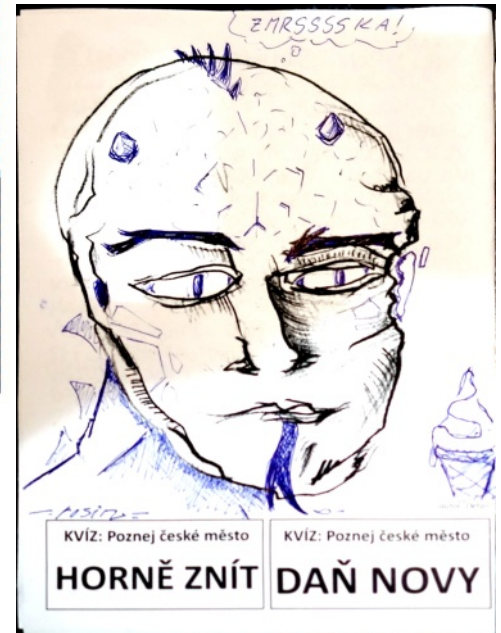
Přejeme vše nejlepší!

Och, kéž ty slavná Liběno, rumem ti spějeme na věno.

Leonard je drsný jak lev, kéž se do Zahrad vrátí zpět.

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak ho někomu dej.

KVÍZ: Poznej české město

HORNĚ ZNÍT

KVÍZ: Poznej české město

DAŇ NOVY

Obrázek týdne: Nájezd jinak

STUDIO NÁJEZD. Přineste si LP desky, naučíme vás DJovat. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

• 19.12. se koná tradiční **Maškarní mejdan v Zahradě**, téma: „Ze života hmyzu“. Vystoupí: KOČKOLIT, TLAKY DO UŠÍ, БЕЧНАЯ РЕБЕЛИЕ. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

Deník zvukaře 2

12:00 Vstávám, nebo dělám něco tomu hodně podobného. Je to nutné, potřebuju si sbalit věci na večer. Budou 4 kapely, start v 18:00. Ať už je neděle, nebo alespoň 22h a je po produkci. Někdy jsem nervóznější, než všechny kapely dohromady. Nikotin. Nutně nikotin.

14:00 Na posteli se seskupily kabely, otesuju průchodnost – dva z nich jsou mrtvý. Super. Nemusím je tedy s sebou tahat. Načrtnu si „stage-plan“, zapojení kapel. Prý standard: dvě kytary, basa bicí a maximálně 2 zpěvy. OK. Všechny potřebné kabely jsou sbaleny, od každého druhu beru dva navíc, kdyby náhodou.

15:00 Měl bych jet. Zase kouřím. A jo, světla. Sbalil jsem světla. Plakáty? Kurník, nemám plakáty. Tisknu plakáty, ořezávám kraje. Hotovo.

16:00 Sraz na místě koncertu. Ale skutek utek. V 16:15 otevírám dveře.

„Kde, kurva, jsi?“

„Na cestě,“ odpovídám, zapomněl jsem, že

je sobota a pražský MHD jede ve svátečním režimu.

Sundám batoh, poručím si pivo, vytahuju obsah batohu.

Připravít stage – odnést to, či ono, přinést bedny, stojany. Zapojit světla, přece to nebudu stavět poslepu. Oživit PA, oživit odposlechy, připravit mikrofony.

Něco jsem zapomněl... jo, ohoukat bedny a nastavit filtr zpětné vazby.

17:00 Hurá, začaly se stavět bicí. O jednu starost méně.

17:30 Jsem připraven.

„Kde jsou ti nadřzení muzikanti?“ hecuju atmosféru, že mám prozatím hotovo.

Tak ještě rozlepit plakáty, když jsem si je tak pracně chystal. A jak jsem si řekl, tak udělal.

18:20 Začala první kapela: Fogi a Spol. Elektroakustické duo, což o to, chtěli se jen píchnout napřímo do beden. Vtipkuju, že tohle nedělám, protože rozbitý konektor nebo aušus kabel prská a může zničit bedny. Haha, hihi. Snad se nic nestane.

18:50 Skvělý koncert, bylo slyšet výrazné hudební zlepšení od minula. Bylo vedro. Kytarista položil kytaru na zem... prásk! No jo, tak jsem ho mutnul, než se odstrojil a vzal nástroj zpět do ruk. Zase hráli.

Najednou se ozvalo „prsk“ a přestala hrát basa. Co se to děje? Zjišťuji, že hrají jen odposlechy. Fogi ještě dohrál pár písní, protože mu to ani nepřišlo, že se něco stalo. Avšak u zvukaře nastala panika.

Blikající dioda napájení na PA znamená dle manuálu jedině: zavolat servis. Sdílím své zoufalství s kamarádem H. ze systému TGT. Ten se směje, že nějaké dvě bedny má zrovna doma, ale jsou analogové, nicméně celodřevěné a potřebuje ještě 3 lidi, aby to přinesli, není problém, bydlí totiž nedaleko.

„Co naděláš? To víš, no. To nikdo neplánuje, že ti přestanou hrát na akci bedny.“

No já bych šel, ale akce bude mít zpoždění. Zapojil jsem odposlechy jako PA a hrálo to. Nicméně nastavený regulátor zpětné vazby byl nastaven na jiné reprobedny. Hrozný stav.

19:10 Snad jakýsi ezoterický pařát mě chytl za límec a kopaje v prdel mě dovedl do „bekstejdže“, kde jsem vysvětlil muzikantům nastalou situaci. „Hele, hrát to bude, ale pokud chcete odposlechy, stačí zajít tady s kamarádem 300m daleko.“ Bubeník byl na odposlechu závislý (což se není čemu divit), proto se usebrali a vyrazili pro náhradní bedny. Byl to takový malý náznak naděje.

„Tak tys nám tu zničil bedny?“ směje se majitel klubu.

„Chcíply mi pod rukama,“ přiznávám.

„Já to počítal a my ty bedny už tu máme 16 let. To vydržely docela dlouho.“

„No jo, zdatné bedny. Tak je tu zase stará, dobrá improvizace.“

19:15 Nastoupili Sladkobol. Kytara, dva zpěvy a basa. Neplánovaně hráli ryze elektro-akusticky. Zvuk se změnil. Basa zněla z pódia, ženy zpívaly duet a docela to šlo. Děsím se další kapely, ti mají už bicí. Zahráli své hity „Na život v degradaci chci podat reklamaci...“

Publikum začalo tančit. V tom je ten klub krásný, že je tu domácí atmosféra. Kapela přidala jednu již hranou písničku jako předavek, protože víc kousků bez bicích neměli natrénováno.

19:30 Vrátila se záchranná mise s novými bednami.

„Jak to uděláme?“ ptám se kamaráda H.

„Ty si hled svého (kapely a odposlechů) a já si budu hledět taky svého (oživení PA),“ zubí se.

„To zní jako plán.“

19:50 Nastala přestavba. Třetí PA za akci. Kamarád H. si poladil PA, já zapojil zpět odposlechy. Sehraný tým. Chvilku jsme se hádali o tablet, potřeboval nastavit main-ekvalizér, já zase pošéfovat kapelu Housky, když mě páni zaskočili, že svojí výbavu vyšperkovali klávesami a elektro-nickým bubeníkem navíc. Takže ještě přenastavit subgroupy.

20:15 Všechno oživeno, prostup do beden ověřen. „Pánové, je to vaše.“ Chvilce ladění. Kapela Housky spustila. Já zděšen, že PA je nastaveno skoro na max, což je teoreticky správně, ale moc zpěváků nechodí světem šedé zóny ryziho punku, kteří si zachovají stejnou hlasitost zpěvu po celý koncert. Zpravidla je pak třeba zpěv v průběhu večera přikouřit, ale když není kam...? Byl jsem jak na trní.

Publikum bylo rozjařené. Radost. Přicházeli další punkové.